

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

ČERVEN 2022

350

ČERVEN 2022

1	st	sv. Justina	památka
2	čt	7. velikonoční týden (sv. Marcellin a sv. Petr)	
3	pá	Sv. Karla Lwanga a druhů	památka první pátek
4	so	7. velikonoční týden	
5	ne	SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO - Hod Boží Svatodušní	SLAVNOST
6	po	Panny Marie, Matky Církve	památka
7	út	10. týden v mezidobí	
8	st	10. týden v mezidobí	
9	čt	JEŽÍŠE KRISTA, NEJVYŠŠÍHO A VĚČNÉHO KNĚZE	SVÁTEK
10	pá	10. týden v mezidobí	
11	so	Sv. Barnabáše	památka
12	ne	(11. neděle v mezidobí) – NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	SLAVNOST
13	po	Sv. Antonína z Padovy	památka
14	út	11. týden v mezidobí	
15	st	11. týden v mezidobí (sv. Vít)	
16	čt	TĚLA A KRVE PÁNĚ (BOŽÍ TĚLO)	SLAVNOST
17	pá	11. týden v mezidobí	
18	so	11. týden v mezidobí	
19	ne	12. neděle v mezidobí	
20	po	12. týden v mezidobí	
21	út	Sv. Aloise Gonzagy	památka
22	st	12. týden v mezidobí (1.sv. Paulin) (2.sv. Jan Fish., sv. Tomáš Morus)	
23	čt	NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE (přeloženo z 24. 6.)	SLAVNOST
24	pá	NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	SLAVNOST
25	so	Neposkvrněného Srdce Panny Marie	památka
26	ne	13. neděle v mezidobí	
27	po	(sv. Cyril Alexandrijský)	
28	út	sv. Ireneje	památka
29	st	SV. APOŠTOLŮ PETRA A PAVLA	SLAVNOST
30	čt	13. týden v mezidobí (sv. Prvomučedníci Římští)	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozesílán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezekantp@centrum.cz

První strana obálky: Grafická symbolika božského Srdce Páně (internet)

Draží farníci,

měsíc červen, který právě začínáme, je posledním školním měsícem a zároveň měsícem, který se dá z našeho křesťanského pohledu charakterizovat jako měsíc srdcí. Na tuto dobu připadají dvě slavnosti, které se srdce dotýkají, a sice slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie. Jak všichni velmi dobře víme, je srdce známkou obrazem lásky a dobroty, která, pokud z něho vychází, obšťastňuje život druhých. Srdce našeho Pána nám připomíná, že Bůh není statická abstraktní bytost, ale osoba, která se bytostně dotýká našeho života a která touží po tom, aby člověk byl šťastný a spokojený. Je to možná překvapivé, ale Bůh si opravdu přeje, abychom nestrádali a neměli nesnáze, které jsou následkem hříchu, padlé přirozenosti anebo zla, které chce znemohotvit Boží stopu v jeho stvoření. Probodeným srdcem na kříži nám Kristus chce ukázat a můžeme říci i zjevit obsah svého vnitřního života, kterým je dokonalá láska, jak nás o tom ujišťuje sv. Jan ve svém evangeliu. Z Ježíšova probodeného srdce vytéká krev a voda, které jsou obrazem pro dvě nejpodstatnější a nejdůležitější svátosti, které nám otvírají bránu k plnosti Božího života: svátost křtu a eucharistie – Nejsvětější svátost. Svátosti jsou projevy Boží lásky k člověku, které nám zprostředkovávají Boží život a disponují nás k posvěcování našeho života ve světě. Proto jsou výrazem lásky, neboť nám dávají to nejcenější, co nám nikdo jiný nikde jinde nemůže dát: účast na Božské přirozenosti. Ovšem tato odevzdávající se láska je plodem Kristova kříže a jeho oběti, kterou přemohl smrt a spasil svět. „Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný“ (Jan 3,16). Jak víme, pravá láska není pouhým citovým vznětem, ale je založena na osobní oběti, která znamená nezištné sebeodevzdání, které chce vykonat dobro.

Nejdokonalejším obrazem Božího Srdce je Neposkvrněné Srdce Matky Boží, které nám zcela konkrétně ukazuje, jakým způsobem máme odpovídat na lásku našeho Pána a jaký obsah by mělo naše srdce mít: živého Boha – Ježíše Krista. Právě čistota mateřského srdce Panny Marie nám nepřipomíná pouze čistotu morální, ale vůbec úsilí o čistotu našeho srdce od hříchu. To je i zvláštním programem letošního roku milosrdenství, které je nám nezapsluzeně nabízeno k našemu posvěcení a tzn. odpoutání se od jakýchkoliv hříšných závislostí a nemusí to být jen závislosti viditelné, které doslova a do písmene devastují lidský život (drogy, gamblerství, sexuální neřízenost), ale i zdánlivě neviditelné a „neškodné“ závislosti, které jsou spojeny s návykovými hříchy uvádějícími nás do duchovní vlašnosti a pohodlnosti a tím nakonec i k sebestřednosti, na místo jediného zaměření našeho života k živému Bohu. Úvahy o těchto srdcích nám jsou příležitostí k osobnímu zamyšlení se nad obsahem, nad touhami a přáními, které ve svém srdci nosím já. Po čem opravdově toužím, co mě dělá největší radost, na co se nejvíce těším, jaké je moje nejskrytější a největší přání, jak uspokojuji své srdce, ale též jak chráním a dávám pozor na své srdce, aby v něm zůstávala a přebývala pouze čistá láska, která je opakem sobectví a egoismu, se kterými musíme dennodenně bojovat. „Neboť, kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce“ (Mt 6,21). Kde je náš poklad? Je to opravdu náš Pán? Je to možné vyčistit z našeho života a jednání anebo je to něco jiného?

Přeji sobě i vám abychom v tomto měsíci mohli upevnit naši osobní lásku k Pánu Ježíši i jeho Matce a abychom nikdy za žádných okolností nebyli ochotni vyměnit pravou Lásku s velkým L za jakékoliv pomíjivé štěstí tohoto světa a nikdy tak nenadřadili lásku lidskou nad lásku Boží.

To vám přeje a v modlitbě vyprošuje

P. Vít

●	čtvrtek 2. června	mše sv. 18:00 u sv. Prokopa, po mši sv. adorace do 20:00
●	pátek 3. června	první pátek v měsíci mše sv. 18:00 u sv. Prokopa, po mši sv. pobožnost k Srdci Páně
●	sobota 4. června	první sobota v měsíci – mše sv. 8:00 u sv. Prokopa
●	neděle 5. června	SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SV. – všechny kostely
●	neděle 5. června	sbírka na splátku farního úvěru – všechny kostely
●	sobota 11. června	úklid kostelů – po mši sv. v 8:00 u sv. Prokopa
●	Neděle 12. června	SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE – všechny kostely
●	neděle 12. června	první svaté přijímání dětí - 9.30 u sv. Prokopa
●	čtvrtek 16. června	SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ mše sv. 18:00 u sv. Prokopa, po mši sv. adorace před Nejsv. Svátostí
●	čtvrtek 23. června	SLAVNOST NAROZ. SV. JANA KŘTITELE – mše sv. 18:00 sv. Prokop
●	pátek 24. června	SLAVNOST NEJSV. SRDCE JEŽÍŠOVA – mše sv. 18:00 sv. Prokop
●	sobota 25. června	památká Neposvrtného Srdce Panny Marie – mše sv. 8:00 sv. Prokop
●	neděle 26. června	sbírka na bohoslovce – všechny kostely
●	středa 29. června	SLAVNOST SV. APOŠTOLŮ PETRA A PAVLA – dopotučení svátek - mše sv. 18:00 sv. Prokop
●	neděle 5., 12., 19., 26. června	setkání katechumenů – hovory o víře – 18:00 Farní centrum

Poděkování

Humanitární sbírka - jaro 2022

Chceme Vám všem poděkovat za právě skončenou humanitární sbírku, která se uskutečnila v posledních dubnových dnech. S jistými obavami jsme očekávaly účast – přece jen bylo po delší době krásné počasí, lidé začali odjíždět na chaty, chalupy, ale díky zveřejněnému oznámení v Radničních novinách Prahy 3 (zásluha Aničky Velkové) se vybralo větší množství věcí, zejména v pátek se takzvaně dveře nethly. V sobotu byl provoz menší, tak jsme mohly trochu odpočívat. Po naložení všech vybraných věcí jsme odcházely s dobrým pocitem, že jsme tu nebyly zbytečně.

A proto již plánujeme další konání a to ve dnech **21. a 22.. října 2022**, opět v prostorách Diakonie Broumov, v Prokopově ulici 216/4, na Žižkově.

Všem velké díky, a věříme, že naše úsilí podpořily i Vaše modlitby.

Za Diakonii Broumov: **Marta Pešková**,
za Farní charitu: **Ing. Anna Velková, Libuše Janovská**

**Novým pražským arcibiskupem
jmenován současný arcibiskup olomoucký
Mons. Jan Graubner**

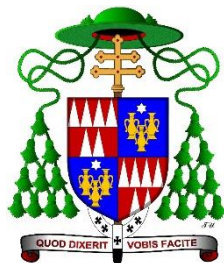

13. května 2022 jmenoval Svatý otec nového pražského arcibiskupa, metropolitu a českého primase. Stává se jím dosavadní olomoucký arcibiskup, monsignore **Jan Graubner**. Papež František zároveň přijal abdikaci na pastorační úřad dosavadního pražského arcibiskupa, kardinála Dominika Duky.

Mons. Jan Graubner se narodil v Brně 29. 8. 1948. V roce 1967 maturoval na Střední všeobecně vzdělávací škole ve Strážnici. V roce 1968 byl přijat ke studiu teologie na CMBF v Olomouci, kněžské svěcení přijal v roce 1973. Působil v duchovní správě ve Zlíně, Valašských Kloboukách, naposledy byl farářem (od roku 1982) ve Vizovicích, Provodově a

Horní Lhotě. 17. 3. 1990 byl jmenován titulárním biskupem tagarijským a pomocným biskupem olomouckým.. Biskupské svěcení přijal 7. 4. 1990. Arcibiskupem byl jmenován 28. 9. 1992. Arcidiecézi olomouckou převzal dne 7. 11. 1992. Je předsedou České biskupské konference a Stálé rady ČBK. Jeho biskupské motto zní: QUOD DIXERIT VO-
BIS FACITE („Cokoli vám řekne, učíte“, Jan 2,5).

Službu pražského arcibiskupa slavnostně převeze Jan Graubner 2. července 2022. Až do tohoto dne byl dosavadní pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka jmenován apoštolským administrátorem arcidiecéze pražské a Jan Graubner apoštolským administrátorem arcidiecéze olomoucké.

NOVÝM APOŠTOLSKÝM NUNCIEM V ČESKÉ REPUBLICE

**byl jmenován
arcibiskup Jude Thaddeus OKOLO**

Jude Th. Okolo se narodil v r. 1956 nigerijském městě Kano. Kněžské svěcení přijal r. 1983 a poté byl vyslán do římské kurie, kde v letech 1984–1986 pracoval v oblasti dialogu s křesťanskými sektami.

Do diplomatických služeb Svatého stolce vstoupil v roce 1990 a působil na diplomatických misích v Evropě (mj. i v České republice), v Asii, v Africe a ve Střední Americe. Biskupské svěcení přijal v r. 1990.

Nuncius je papežův diplomatický zástupce na úrovni velvyslance, mající kromě diplomatického poslání též sledovat duchovní stav církve ve státě; bývá doyenem diplomatického sboru.

Novým brněnským biskupem jmenován **Mons. Pavel Konzbul**

Svatý otec 26. května 2022 jmenoval diecézním biskupem brněnským Mons. Mgr. Ing. Pavla Konzbula, dosavadního pomocného biskupa brněnského, titulárního biskupa litomyšlského. Po rezignaci dosavadního biskupa Mons. Vojtěcha Cikrleho se tak stává 14. brněnským biskupem

Narodil se 17. října 1965 v Brně. Vystudoval Elektronickou fakultu VUT Brno. Po teologických studiích byl v r. 2003 vysvěcen na kněze, v r. 2016 přijal biskupské svěcení a byl jmenován pomocným brněnským biskupem. Při České biskupské konferenci je členem Komise pro kněžstvo a Komise pro katolickou výchovu. Je autorem jedenácti publikací, určených především mládeži. Svého úřadu se nový brněnský biskup ujme 29. června.

Kanonizace 10 nových svatých

16. 5. 2022

Po 2 a půl letech proběhla 15. května 2022 na Svatopetrském náměstí v Římě liturgická slavnost, při které Svátý otec kanonizoval (prohlásil z svatých) 10 již blahoslavených křesťanů:

Lazzaro Devasahayam Pillai (1712-1752): Vysoce postavený hinduista a dvorní úředník konvertoval v roce 1745 ke katolicismu a byl za to pronásledován a popraven.

Cesar de Bus (1544-1607): Francouzský kněz, v mládí voják se později věnoval ošetřování nemocných. V roce 1592 založil Kongregaci kněží křesťanské nauky ("doktrináři").

Marie Rivier (1768-1838): Narodila se ve Francii a věnovala se výuce dětí a mládeže. V r. 1792 založila Kongregaci Obětování Panny Marie, která dnes působí na několika kontinentech.

Aloisius/Luigi Maria Palazzolo (1827-1886): Kněz z Bergama (IT) založil v r. 1872 Kongregaci bratří Svaté rodiny, která se věnovala pastorační práci chudých sirotků.

Maria Francesca di Gesu (1844-1904): Věnovala se sociální práci v severoitalské průmyslové oblast metropoli Turín, kde spolupracovala s Donem Boscem. V r. 1892 se komunita rozšířila do jižní Ameriky. Je první světící Uruguaye, kde naposledy působila.

Maria Domenica Mantovani (1862-1934): Tato italská žena se věnovala katechezi mezi svými vrstevníky a pečovala o nemocné. V r. 1892 Institut malých sester Svaté rodiny.

Titus Brandsma (1881-1942): Jako katolický novinář se v mládí obrátil proti národnímu socialismu a fašismu. Po německé okupaci Nizozemska byl v lednu 1942 zatčen gestapem a převezen do Dachau. Tam byl 26. července 1942 zavražděn smrtící injekcí.

Maria di Gesu Santocanale (1852-1923): Původem sicilská šlechtična založila v 90. letech 19. století společenství žen, které se věnovalo vzdělávání a péči o mládež.

Giustino Maria Russolillo (1891-1955): Italský kněz založil Společenství Božích povolání (Vokacionisté), které se skládá z mužské a ženské větve.

Charles de Foucauld (1858-1916): Bývalý bonviván a husar z Alsaska prošel náboženskou konverzí, nejprve se stal trapistou, pak světským knězem a nakonec poustevníkem v severní Africe mezi muslimy. V průběhu první světové války byl před svou poustevnou zavražděn. Po jeho smrti bylo založeno jedenáct řeholních komunit a osm dalších komunit a světských institutů, které se na de Foucaulda odvolávají.

Pomozte nám opravit farní dům a vybudovat centrum u sv. Anny

Vážení farníci,

chtěli bychom Vás požádat Vás o pomoc při hledání dalších finančních zdrojů nutných na dokončení rekonstrukce přízemí a suterénu farního domu v Ostromečské ulici u kostela sv. Anny. Na obnovu těchto prostorů, které budou po dokončení sloužit jako komunitní centrum, přispělo hlavní město Praha částkou 10 miliónů Kč. Další prostředky však musí farnost vynaložit ze svých vlastních zdrojů.

Rozsah rekonstrukce značně převyšuje finanční možnosti naší farnosti. Náklady byly původně vyčísleny na 12 miliónů Kč (bez daně z přidané hodnoty). Cenu rekonstrukce se povedlo významně snížit tím, že farníci provedli značný objem práce svépmocí v rámci početných brigád od října 2020 do dubna 2021.

Některé náklady z dotace uhradit nelze. Zejména se jedná se o daň z přidané hodnoty ve výši 1,5 mil. Kč a stavební vícepráce, které vznikly s ohledem na stav budovy, ve výši kolem 1,5 mil. Kč. Proto musí farnost vynaložit kolem 3 mil. Kč z vlastních zdrojů.

Další komplikace vznikla pro farnost na konci února, kdy Česká národní banka zahájila kroky odejmutí licence Sberbank, v které měla farnost vedený účet. V bance je nyní zablokováno 2,5 mil. Kč a tyto prostředky budou vráceny v rámci likvidace banky, která však bude trvat delší dobu, nejméně do konce roku 2023.

Farnost tedy aktuálně potřebuje získat celkem 5,5 mil. Kč. V krátké době, do konce července tohoto roku, potřebujeme zajistit aspoň 2,5 mil. Kč, aby farnost mohla hradit faktury za stavební práce. Do konce roku 2022 pak farnost potřebuje získat další 3 mil. Kč k uhrazení daně z přidané hodnoty a faktur za vícepráce.

Chtěli bychom vás požádat o zvážení vašich možností, jak byste byli ochotni farnost finančně podpořit. Vaši možnou pomoc vidíme v těchto oblastech:

- a) **Poskytnutí jednorázového finančního daru farnosti**
- b) **Zřízení trvalého příkazu na měsíční bázi ve prospěch farnosti, také ve formě daru**
- c) **Nabídka zápůjčky vlastních finančních prostředků farnosti**

Své dary poukazujte na **účet farnosti číslo 614 600 9339 /0800** (Česká spořitelna) s **variabilním symbolem 1912**, případně uveďte účel daru do zprávy pro příjemce. K platbě můžete využít i QR kód na této stránce.

Děkujeme za vaši podporu.

Ing. Igor Slovák, Ing. Mgr. Pavol Minárik, Mgr. Jakub Zadák,
členové ekonomické rady farnosti

ThLic. Vít Uher ThD., farář

QR KÓD – KOMUNITNÍ CENTRUM U KOSTELA SV. ANNY

**PROMLUVA SV. OTCE
PAVLA VI.
PŘI APOŠTOLSKÉ CESTĚ NA FILIPÍNY**

LISTOPAD 1970

Běda mi, kdybych nehlásal evangelium! Neboť Kristus, on sám, mě právě k tomu poslal. Já jsem apoštol, já jsem také svědek. Čím vzdálenější je cíl, čím obtížnější je úkol, tím mocněji na nás naléhá láska. Máme hlásat jeho jméno; Ježíš je Mesiáš, Syn Boha živého. On je ten, kdo nám zjevil neviditelného Boha, on je dříve zrozený než celé tvorstvo, všechno v něm spočívá. On je učitel a vykupitel lidstva, pro nás se narodil, zemřel a vstal z mrtvých.

On je středem dějin a středem vesmíru. On nás zná a miluje, je přítelem a průvodcem našeho života. Je mužem bolesti i naděje. Právě on přijde znovu a bude nakonec naším soudcem, a jak doufáme, i plností života a naší blažeností navěky.

Kéž bych o něm nikdy nepřestal mluvit! Vždyť on je světlo a pravda, ano, *cesta, pravda a život*. On je chléb a pramen živé vody, neboť tiší náš hlad a naši žížeň. On je pastýř, vůdce, vzor, naše útěcha, náš bratr. Byl jako my, a víc než my malý, chudý, ponížený, vystavený strádání, utiskovaný a trpící. Kvůli nám mluvil a konal divy, kvůli nám založil nové království, kde chudí jsou blahoslavení, kde mír je obecným základem života, kde se dostává povýšení těm, kdo mají čisté srdce, a útěchy těm, kdo pláčou, kde ti, kdo hladovějí po spravedlnosti, docházejí nasycení,⁹ kde hříšníci mohou dosáhnout odpuštění a kde všichni lidé jsou bratři.

Ano, takový je Kristus Ježíš, ten, o kterém jste už jistě slyšeli a kterému už většina z vás jistě patří, protože jste křesťané. Vám, křesťané, tedy opakuji jeho jméno a i všem ostatním je zvěstuji: Kristus Ježíš je začátek a konec, alfa a omega, král nového světa, tajemný a nejvyšší smysl lidských dějin a našeho osudu. On je prostředník a přímo most mezi zemí a nebem. On je v nejhlubším smyslu Syn člověka, dokonaleji než všichni lidé, neboť je Syn Boží, věčný a nekonečný, a syn Marie, požehnané mezi všemi ženami, jeho matky podle těla a naší matky ze společenství s Duchem tajemného těla.

Ježíš Kristus! Mějte na paměti: On to je, kterého vám hlásáme pro věčnost. A chceme, aby jeho jméno zaznívalo až do končin světa a po všechny věky věků.

katedrála ve filipínské metropoli Manila

Promluva sv. Josemaría Escrivá z neděle velikonoční 26. 3. 1967 – 2. část uspořádal P. Vít Uher

V duchovním životě neexistuje nějaká nová doba, která by teprve měla nastat. Všechno je dáno v Kristu, který zemřel a vstal z mrtvých, žije a trvá na věky. Ale je třeba spojovat se s ním prostřednictvím víry a dovolit mu, aby se v nás projevoval tak, že každý křesťan není už *alter Christus*, druhý Kristus, ale *ipse Christus*, sám Kristus! *Instaurare omnia in Christo* (Ef 1,10) – obnovit všechno v Kristu – to je heslo, které píše svatý Pavel křesťanům v Efesu, to znamená, že by měli seznámit celý svět s Ježíšovým duchem, vnášet Krista do všech záležitostí. *Si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum* (Jan 12,32) – až budu vyvýšen ze země, potáhnu všechny lidi k sobě. Kristus je svým vtělením, svým životem a prací v Nazaretě, svými kázáními a zázraky, které konal v Judeji a Galileji, svou smrtí na kříži, svým vzkříšením středem všeho stvoření, prvorozeným Synem a Pánem všeho tvorstva. Posláním nás křesťanů je hlásat tuto Kristovu královskou velebnost, hlásat ji vlastními slovy a vlastními činy. Hospodin miluje své věrné na celé zemi. Některé povolává na poušť, nechává je, aby nedbali změn lidské společnosti, a tím způsobil, aby právě tito lidé svým svědectvím připomínali ostatním, že Bůh existuje. Jiným svěřuje kněžský úřad, a většinu lidí chce mít ve světě, při jejich normální každodenní práci. Proto musí tito křesťané přinášet Krista do všech oblastí lidské práce: do továren, do laboratoří, do práce v zemědělství, do řemeslnických dílen, do ulic velkoměst i na horské stezky. Rád v této souvislosti připomínám známou scénu z hovoru Krista s učedníky na cestě do Emauz. Kristus kráčí s těmito muži, kteří už ztratili téměř všechnu naději, zdá se jim, že život nemá smysl. Kristus chápe jejich bolest, proniká do jejich srdcí a odhaluje jim něco ze života, který v něm přebývá. Když pak po příchodu do vesnice Ježíš dělá, jako by chtěl pokračovat v cestě, oba učedníci ho zdržují a skoro ho přinutí, aby s nimi zůstal. Potom ho poznávají při lámání chleba a zvolají: Pán byl s námi. *Tu si mezi sebou řekli: „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“* (Lk 24,32). Každý křesťan by měl přitomňovat Krista mezi lidmi, měl by jednat tak, aby ti, kteří s ním přicházejí do styku, pocítili *bonus odor Christi* (srov. 2 Kor 2,15) – líbeznou vůni Krista, měl by jednat tak, aby se skrze jednání učedníka zjevila tvář Mistra. Každý křesťan si je vědom toho, že je napojen na Krista křtem, pověřen bojovat za Krista biřmováním, povolán pracovat ve světě účastí na Kristově královském, prorockém a kněžském úřadě, ví, že je sjednocen s Kristem v eucharistii, která je svátostí jednoty a lásky. Proto musí – stejně jako Kristus – žít s ostatními lidmi, mít rád všechny lidi ze svého okolí, každého jednotlivce, celé lidstvo. Vira nás učí uznávat Krista jako Boha, vidět v něm našeho Spasitele a ztotožňovat se s ním tak, že budeme jednat, jako jednal on. Když Ježíš po svém zmrtvýchvstání ukáže Tomášovi své rány a zbaví ho tak pochyb, říká: *Blahoslavení, kdo neviděli, a (přesto) uvěřili* (Jan 20,29). *Tady* – komentuje sv. Rehoř Veliký – *se mluví o nás, protože máme v duši toho, koho jsme nemohli vidět. Mluví se o nás, ale jen tehdy, jsou-li naše činy v souladu s naší vírou. Opravdově věří jen ten, kdo jedná podle své víry v praxi. Na adresu těch, kteří z víry znají jen slova, říká sv. Pavel: „Vyznávají Boha slovy, ale svými činy ho popírají.“ Nelze oddělovat Krista Bohočlověka a Krista Spasitele. Slovo se stalo tělem a přišlo na svět, ut omnes homines salvi fiant* (1 Tim 2,4), aby všichni byli spaseni. A každý z nás, se vši svou bídou a lidskou omezeností, je druhý Kristus, sám Kristus, a je povolán sloužit ostatním lidem. Je třeba, aby znovu znělo prikázání, které je i po staletích stále nové. *Milování* – praví sv. Jan – *nepíší vám o (nějakém) novém prikázání. Je to prikázání staré, které jste slyšeli hned na začátku. To staré prikázání je slovo, které jste slyšeli. Ale přesto všechno je ono prikázání, o kterém vám píšu, (také) nové. Je to pravdivé vzhledem ke Kristu i k vám, neboť tma přichází a právě světlo už svítí. Kdo tvrdí, že je ve světle, ale svého bratra nenávidí, je dosud ve tmě. Kdo svého bratra miluje, zůstává ve světle a pro nikoho není pohoršením* (1 Jan 2,7–10). Náš Pán přišel, aby přinesl pokoj, radostnou zvěst, život všem lidem, ne pouze bohatým, ani pouze chudým. Ne pouze učeným, ani pouze prostým. Všem. Bratřím, neboť jsme přece bratry, protože jsme děti jednoho Otce. Existuje tedy pouze jedna rasa dětí Božích. Existuje jen jedna barva pleti: barva pleti Božích dětí. A existuje jen jeden jazyk, který mluví k srdci i k rozumu, aniž potřebuje slova, ale dává nám poznat Boha a působí, že se máme navzájem rádi.

Robert de Langeac

ŽIVOT SKRYTÝ V BOHU

20

zpracovala Mgr. Tereza Kahounová

Podrobnější informace o knize a autorovi byly otištěny v PL 330.

Duši povznesené nad její mohutnosti svěruje Bůh svá tajemství

Niterná duše je tedy povznesena sama nad sebe. Ocítá se nejen nad svými smyslovými mohutnostmi, ale i nad mohutnostmi duchovními, rozumem a vůlí. Bůh ji vynesl až k těmto výšinám, až na toto vyvýšené místo ducha, které se jakoby dotýká nebe. Duše tam spočine a bude pokojná, klidná, tichá, ale i živá a milující, a slyší hlas svého Boha, který říká jediné: „Podívej se.“ Přichází chvíle vnuknutí, niterných zjevení, odkrývání tajemství. Otvírají se jí oči. Duše vidí zemi tak, jak je vidět z nebe. Vidí nebe tak, jak bychom ho viděli ze země, kdybychom se uměli dívat. Je to kontemplace, která zachytí všechno, nebe i zemi, jediným pohledem do nekonečných hlubin.

Chce-li se Milý rozdělit o nějaké tajemství, udělá to právě teď. Bez hluku slov, téměř bez vědomí duše, jí říká to, co jí chce sdělit. Když se duše vrátí do svého běžného života, uchovává si povšechnou a nepřesnou, ale velice reálnou vzpomínku na Jeho vyučování. To zůstává skryté v hlubině jejího nitra a v příhodnou chvíli se prostě a bez obtíží vynoří. Tehdy má v sobě něco jasného, přesného, pevného, jistého a praktického, co ji překvapí a potěší. Pod vedením Ducha pravdy a lásky vyklíčila tajemná setba. V pravou chvíli se také rozvine. I když se Boží slovo spokojí jen s tím, že k sobě přiblíží milovanou duši, ona se stane zářivější, protože získá podíl na jeho světle. Když se vrátí zpět k věcem, nedívá se na ně stejnými očima, už je neposuzuje stejným způsobem. Změnil se její vztah k nim a věci už k ní nemluví stejnou řečí jako dříve. Bohu se líbí, jestliže může duši učit vidět věci tak, jak je vidí on sám. Odkrývá svým přátelům svá tajemství tím zřetelněji, čím je má radši. Nejprve jim otevírá svět přírody, který přesně, jasně a stále nově zjevuje svou krásu, dokonalost, rozmanitost prvků, ze kterých se skládá, a jejich dokonalý soulad v jednotě. Nebesa se stávají knihou, která vypráví o moudrosti, moc a dobrotě svého Boha: „Nebesa vypravují o Boží slávě (Žl 19,1).

Potom světlo dopadne na svět milosti, který niterné duši nabízí stále novou a vždy okouzující podívanou. Jak krásné je Boží dílo v duších! S jakou trpělivostí na ně Bůh čeká, s jakým milosrdenstvím je přijímá, s jakou laskavostí je pozvedá, s jakou velkorysostí je miluje! Zdá se, že se všechno dostává do pohybu kvůli jediné duši: Nejsvětější Trojice, Ježíš – vtělené Slovo, církev – Jeho dílo a Jeho nevěsta, svátosti i milost, lidé i vlastní hmotný svět: „Těm, který milují Boha, všechno napomáhá k dobrému“ (Řím 8,28). Ano, to je to, co hluboká duše vidí a objevuje jak ve svém osobním životě, tak v životě druhých.

Bože, prosím, dej, ať pochopím, já, který chci být šťastný, že všechno štěstí a všechna radost je v tobě. Kdybych tak jen mohl jít k tobě, opojit se tvou krásou, sytit se tvou dobrotou a radovat se tvou radostí, zakoušet bez konce a bez míry tvé štěstí! To všechno je možné, všechno to je pravdivé, všechno to je nezbytné: „Budeš milovat...”

Zůstaň se mnou, Ježíši, neopouštěj mne, přebývej se mnou navěky, stále. Kéž tě cítím v hloubi svého srdce, přítomného a skrytého zároveň. Učiň si z mé duše místo svých radostí a svého odpočinku. Zůstanu u tvých nohou, budu o tobě tiše rozjímat a milovat tě. Dám ti všechno to málo, co mám. Budeš vládnout nade vším, co je ve mně, a tvé kralování bude bez konce.

Děkuji ti, Pane, za všechnu tvou dobrotu! Jsem tvůj, Ježíši, můj Bože, chci to, co chceš ty, to znamená, že chci, abys ty byl můj, stále více a navěky.

Zůstaň, můj Ježíši. Vládni mi, stravuj mne, sjednocuj, zbožšťuj!

zdroj: Coulombe-Náměstkové Kristovi, Wikipedie

	259 PIUS XI. 6. únor 1922 – 10. únor 1939 * 1854 Itálie, vl. jm. Achille Ratti	
---	--	--

Ambrogio Ratti se narodil r. 1857 v Desiu u Milána (IT). Na kněze byl vysvěcen v roce 1879. Působil jako profesor teologie v semináři v Padově, dále v milánské Ambrosiánské knihovně, a Vatikánské knihovně. V r. 1919 jej papež Benedikt XV. jmenoval titulárním arcibiskupem naupaktským a apoštolským nunciem v Polsku. V r. 1921 obdržel hodnost kardinála a byl jmenován arcibiskupem milánským.

Po náhlé smrti Benedikta XV. a nejdelším konkláve 20. století, byl 6. února 1922 zvolen papežem; přijal jméno **Pius XI.** a jako papežské moto si zvolil heslo *Pax Christi in regno christi* (Křesťův pokoj v Kristově království).

Jeho první encyklika *Ubi arcano* reagovala na postupující sekularizaci světa a zformovala Katolickou akci. V encyklice *Quas primas* z r. 1925 ustanovil svátek Ježíše Krista Krále.

Mimořádně důležitá dodnes hojně citovaná je encyklika *Casti connubii* z roku 1930, která pojednává o křesťanském manželství. Rozvinula a vysvětlila katolické pojetí manželství a lidské důstojnosti i postoj ke kontrole porodnosti.

Za Pia XI. čelila katolická církev neutěšené mezinárodní situaci a mnoha četným pronásledováním. Svatý stolec musel řešit řadu závažných otázek ve vztazích s Francií a nově vzniklými státy v Evropě, jakož i krutá pronásledování církve v Sovětském svazu, Mexiku a později i v Německu, kde se naděje vkládané do říšského konkordátu ukázaly liché.

Nově vzniklé státy se ukázaly být příliš slabými, aby konkordáty s nimi měly pro církev skutečně garanční charakter. Jediným nezpochybnitelným úspěchem jeho pontifikátu v tomto ohledu zůstaly Lateránské smlouvy, které zajistily celosvětové uznání papežovy světské moci.

Konec pontifikátu představoval pro Pia XI. velké utrpení a obrovskou řadu zklamání. Již těžce nemocný opakovaně odsoudil totalitní režimy vzkvétající v nacistickém Německu a Sovětském svazu (zejména v encyklikách z roku 1937 *Mit brennender Sorge* a *Divini redemptoris*) a snažil se odvrátit blížící se válečný konflikt. Jeho snaha však byla bezvýsledná - válka byla stále blíž a on ve své kritice totalitarismu zůstával osamocen. Zklamaně přihlížel tomu, jak západní velmoci ustupují nacistickému Německu a nechávají ho pohltnout Rakousko, proti jehož záboru protestoval, a těžce nesl fakt, že Itálie navzdory jeho odporu uzavřela spojení s nacistickým Německem a zavedla protižidovské zákony. Naproti tomu jednoznačně uspěl ve své nepokryté snaze zajistit hladký nástup na papežský stolec svému státnímu sekretáři, kardinálu Pacellimu. Pius XI. jako první papež používal automobil. Byl také aktivním horolezcem, který podnikal v Alpách náročné túry. Ve Vatikánu zřídil Akademii věd a na jeho popud začal už v roce 1931 vysílat vatikánský rozhlas. Stál u počátků Katolické akce, díky níž se spousta laiků zapojila aktivně do života církve.

Pius XI. se věnoval i sociálním problémům - v době hospodářské krize mluvil o potřebě deproletarizovat proletariát, přičemž odmítal jak divoký kapitalismus, tak marxismus. Řešení tíživé sociální situace mnoha lidí bylo podle něj pouze ve spravedlivém rozdělování zisku.

Byl také vstřícný vůči neevropským kulturám. Jako první papež jmenoval čínského a indického kardinála.

Zemřel 10. února 1939 a je pochován ve vatikánské basilice.

Kostel Povýšení sv. Kříže (dnes koncertní síň Atrium)

uspořádal Petr Kallista

Dnešní koncertní a výstavní síň Atrium v Čajkovského ulici je bývalý kostel Povýšení svatého Kříže. Kostel byl postavený u Novoměstského morového pohřebiště z let 1713 – 1716 z iniciativy Novoměstského primase Jana Fr. Krusiuse z Krausenberka. U kostela byla zřízena poustevna, ve které sídlil poustevník, který se o kostel staral a zvonil zvonem. K poustevně bylo v roce 1726 přistavěno obydlí pro kněze a v roce 1729 sem byl usazen kaplan. V roce 1753 byla na hřbitově postavena kaple Bolestné Panny Marie. Měla čtvercový půdorys 4 x 4 m, výšku 5,5 m. Byla krytá prejzy a uvnitř zdobená malbami. V letech 1741 až 1742 bylo u kostela Povýšení svatého Kříže pohřbeno do šachtových hrobů přibližně 6 až 7 tisíc zemřelých francouzských vojáků z obléhání Prahy.

V roce 1757, po bitvě u Kyjí ve které Prusové zvítězili nad Rakušany, přitáhli vítězové až do Olšan až ke kostelu Povýšení svatého Kříže, vše poplenili, vykradli a rozbili. Kaplan unikl útekem do Uhřetěvsi, kde žádal velitele Prusů o zastavení řádění vojska. Ale to už bylo pozdě.

Na Huberově plánu z roku 1767 je zakreslený kostel ještě s věží zvonice ale ta byla následně zbořena. Zvonici. V roce 1784 se kostel Povýšení svatého Kříže stal kostelem farním pro tehdejší obec Olšany. Kostel ale postupně chátral až byl v roce 1842 uzavřen a farní správa přenesena ke kostelu svatého Rocha na Olšanském náměstí. Zároveň byly přestěhovány i oltáře a inventář. Z kostela se stalo skladiště a v domku bývalé fary postupně bydleli lidé související s církví. Jeho posledním obyvatelům kolem roku 1960 byl prof. Alois Nejedlý, varhaník v kostele Na Zlíchově.

Koncem 19. století rozhodlo Město Žižkov, že hřbitov protne Tomkova, nyní Čajkovského ulice. Kaple Bolestné Panny Marie byla v té době zchátralá, stála v ose budoucí ulice a byla tedy zbořena. Objekt fary byl zbořen v roce 1965. Teprve po roce 1977 se začalo s přestavbou kostela na koncertní a výstavní síň Atrium.

Pouze pro zajímavost je uvedeno osm známých poustevníků působících v poustevně u kostela Povýšení svatého Kříže: prvním známým poustevníkem byl *Antonín Váca*, ustavený 2.12.1726. Působil zde dvacet let. Z toho plyne, že následující *Pavel Pajer*, Ivanita, původně voják, zde žil 10 let. Následující *Jan Havelka*, Ivanita, rovněž původně voják, zde působil v letech 1756 - 1758. *Prokop Oliva* zde působil jeden rok, do roku 1759. *Jan Polívka*, Ivanita, původně kartuziánský mnich, který stejně jako jeho další nástupce *Jan Hošat*, zde pobyl jen krátce. *Jakub Vorel*, Minorita, kdysi Kutnohorský měšťan, nastoupil do poustevny 1763 a odešel po pěti letech na cestu do Španělska. Zda došel se neví. *Josef Kupertin*, vlastním jménem Antonín Novotný nastoupil v roce 1768 a je posledním zapsaným poustevníkem v knihách u sv. Jindřicha, kam poustevna patřila. Císařským dekretem Josefa II pak bylo od roku 1892 poustevnictví zrušeno.

kostel Povýšení sv. Kříže

fara u kostela (snímek z r.1955)

OTEVÍRÁME BREVIÁŘ

LITURGIA HORARUM * DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

24. května

SLAVNOST NEJSV. SRDCE JEŽÍŠOVA

hymnus *Auctor beate saeculi*

Původce světa blažený,
Vykupiteli, Ježíši,
Otcova světla plameni
a z Boha Bože nejvyšší.

Donucen láskou, rád jsi vzal
na sebe tělo smrtelné,
bys to, co Adam promrhal,
nám vrátil, nový Adame.

Ta láska tvá svou všemoci
zem, hvězdy, moře stvořila,
se slitovala nad otci,
nás potupných pout zbavila.

Kéž nepřestane v Srdci tvém
plát oheň lásky soucitné,
ať lidstvo může najít v něm
milost a odpuštění tvé.

Buď sláva tobě, Kriste náš,
jenž milost srdcem rozléváš,
i Otce, Ducha milosti
ať věčně všechno tvorstvo ctí. Amen.

25. května

památka Neposkvr. Srdce Panny Marie

hymnus *Quem terra, mare*

Zemí, mořem i roji hvězd
vždy chválen, slaven a ctěn jest
vesmíru Vládce, který je
skryt v lůně Panny Marie.

Ač měsíc, slunce, jejich jas
a vše mu slouží v každý čas,
v milostiplném lůně svém
jej chová Panna pod srdcem.

Jak šťastná, Matko, nad tím jsi,
že Tvůrce tvůj, Pán nejvyšší,
držící v dlaní celou zem,
dlel jako v chrámě v lůně tvém.

Blahá nebeským poselstvím:
Duch požehnal tě mateřstvím.
Všech lidí touha, Mesiáš,
tvým lůnem přišel mezi nás.

Buď sláva tobě, Ježíši,
zrozený z Panny nejčistší,
i Otce, Ducha milosti
ať věčně všechno tvorstvo ctí. Amen.

**Čím více se zmenšuje srdce,
tím více se zvětšuje touha po konzumu.**

arcibiskup Jan Graubner (2020)

**Moudří lidé nemusejí být nutně vzdělaní.
Vzdělaní lidé nemusejí být nutně moudří.**

čínský myslitel Lao-C'

kardinál František Tomášek

ThDr František Tomášek (30. června 1899 Studénka – 4. srpna 1992 Praha) byl biskup, pedagog a teolog, apoštolský administrátor pražské arcidiecéze (1965–1977) a 34. arcibiskup pražský a primas český (1977–1991).

František Tomášek působil dlouhou dobu v katolickém školství, zejména jako katecheta a školní inspektor. Oblast výuky a výchovy jej nepřestala zajímat po celý život; napsal a vydal řadu učebnic a populárně-naučných knih na toto téma. V roce 1949 byl tajně vysvěcen na biskupa a stal se součástí podzemní církve. V roce 1951 byl zatčen a poté bez

soudu poslán na nucené práce.

Po propuštění působil v r. 1954 – 1965 jako administrátor Moravské Huzové (OL) (- farní kostel sv. Floriána na obrázku).

Jako jediný český biskup byl účastníkem Druhého vatikánského koncilu a ještě před jeho ukončením se stal apoštolským administrátorem pražské arcidiecéze. Na tomto postu postupně čím dál rázněji vystupoval proti pronásledování katolické církve a kritizoval komunistický útlak. Pavel VI. jej jmenoval kardinálem a arcibiskupem pražským.

Jako arcibiskup a kardinál se stále více vzpíral komunistickým zásahům do života církve, spoluinicioval hnutí Dílo koncilní obnovy i vznik programu Desetiletí duchovní obnovy a zasadil se o svatořečení Anežky České. V listopadu 1989, kdy se svatořečení uskutečnilo, podpořil sametovou revoluci a přispěl ke svržení komunistického režimu. Podílel se na přípravě první návštěvy papeže Jana Pavla II. v Československu (1990) a ještě před jejím uskutečněním oznámil svoji rezignaci na arcibiskupský stolec z důvodu vysokého věku a špatného zdraví. Svatého Otce však při jeho návštěvě doprovázel nejen v Praze, ale i na Velehrad. Zemřel v létě 1992 ve věku 93 let.

Jeho nástupcem na stolci arcibiskupa se stal českobudějovický biskup Miloslav Vlk.

Kardinál František Tomášek je ale výraznou osobností nejen dějin římsko-katolické církve, ale celé naší země. Výrazně se podílel na cestě společnosti ke svobodě a stal se ikonou střetávání svobody s totalitním státem.

biskupský znak
Františka Tomáška

biskupské heslo:
Laxabo rete – Rozprostru síť

Známý výrok kardinála Tomáška:

*Kdo pro Církev pracuje, dělá pro ni hodně, kdo se za Církev modlí, dělá pro ni více.
Kdo pro Církev trpí, dělá pro ni nejvíce.*

EUCHARISTICKÁ ADORACE Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.	MODLITBA RŮŽENCE Touto modlitbou oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o Ježíšově životě. Společně se modlíme v neděli od 7:25 u sv. Anny, v úterý od 16:25 u sv. Rocha a ve středu od 17:20 u sv. Prokopa.
KŘEST Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po velikonicích, křest pak bude uskutečněn o velikonicích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.	SVÁTOST SMÍŘENÍ Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: sv. Prokop: po, st, čt, pá 17:25-17:50 sv. Roch: ne 16:30-16:50, září-červen st od 6:30 sv. Anna: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního příkázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka - v době velikonoční. Doporučuje se však častěji přijímání této svátosti.</i>
CÍRKEVNÍ ŠŤATEK Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).	SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem. Příprava probíhá v neděli od 16:30 ve Farním centru.
SVÁTOST NEMOCNÝCH V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).	CÍRKEVNÍ POHŘEB Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.
VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ 1. předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45 2. 2. ročník ZŠ: út 16:45 3. 3. ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: čt 15:15 4. 4. – 5. ročník ZŠ: čt 16:15 5. 8. ročník ZŠ+ středoškoláci: dle informace na webu Blížší informace na webových stránkách farnosti nebo e-mailem: MiladaProvinska@seznam.cz kroneisljakub@seznam.cz	

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

BIBLICKÁ HODINA Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)	HOVORY O VÍŘE Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 17:00-18:00	POLEDNÍ ATELÍÉR Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)
MALÁ LITURGIKA Hovory o liturgii a liturgickém dění v Církvi i o všeobecných liturgických otázkách. po 18:45-20:00 (říjen-duben)	ÚKLID KOSTELŮ Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a výzdoba Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by pomoci alespoň občas.	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

webové stránky farnosti: www.farnost-zizkov.cz

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
--	---	--

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic Vít Uher, ThD: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

stav ke dni 31. 5. 2022:

výše dluhu (úvěr): Kč 2 571 036,59
sbírka na splacení úvěru – KVĚTEN 2022: Kč 17 130,-
č. účtu farnosti: 6146009339/0800
Česká.spořitelna

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

QR platba - možnost přispět
na různé potřeby farnosti

Děkujeme za Vaše dary – jen díky jim můžeme i my dále pomáhat.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 350 – ČERVEN 2022

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov
farář: P. ThLic Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč. NEPRODEJNÉ.